

По същото време — през октомврий 1877 година — почнало да излиза въ Букурещъ въ неопредѣлено време (за 14 месеци излѣзли 15 книжки) подъ уредничеството на Р. И. Блъсковъ „Славянско Братство“ — „политическо-литературно списание“. То имало и специални притурки съ телеграми. Това списание отбелязва, естествено, на първо мѣсто опустошенията въ Българско и жестокоститѣ на турската армия надъ мирното българско население; възхвалява геройството на рекрутиранитѣ отъ българи дружини. Разглежда отношенията на великитѣ сили къмъ воюващитѣ и изтъква тѣхното подозрение къмъ Русия, особно двуличната политика на английскитѣ държавници, които „искале да загрѣбватъ жаравъ съ чужди рѣцѣ и на сѣки случай глѣдале да изиграятъ — съ упропастението на Русия ли, съ истощението ли на дветѣ държави“ (12 февруарий 1878 година). То се спира особно подробно на историческото развитие на славянскитѣ народи, подчертава тѣхнитѣ общи интереси и изтъква враждебността помежду имъ, като съществена причина за покоряването имъ отъ чужди народи; ратува за разбирателство между славянскитѣ народи, за установяване на „братска сговорность“. Обнародва статии съ сюжети изъ българското минало, както и биографии на нѣкои дейци отъ епохата на възраждането; помѣства, освенъ това, стихотворения и др. Съдържанието на списанието е доста разнообразно и грижливо подбрано. То е доставяло здрава духовна храна на емиграцията. Следъ петата книжка списанието почнало да се издава въ Русе.

Българскиятъ емигрантски печатъ, чийто основенъ мотивъ бѣ освобождението на България, има голѣма заслуга за преуспѣването на българската кауза не само съ поддържане духа на българското племе бодъръ, но и поради осведомяването на западното обществено мнение за тежкото положение на българитѣ подъ турския режимъ, за звѣрствата и безчинствата на башибозуцитѣ, деяния, които извиквали истинско възмущение у европейската съвѣсть. Тѣзи факти можели да се изнасятъ свободно и спокойно, по понятни съображения, само отъ емигрантския печатъ. Защото, въпрѣки поведението на нѣкои отъ нашитѣ революционизирани публицисти, които агитирали въ полза на идеята за възстание, смѣтайки го за единствено възможно срѣдство за получаване свобода — все пакъ въ главата имъ е мѣждукала и мисльта за евентуална подкрепа, поне морална, отъ страна на западъ ...